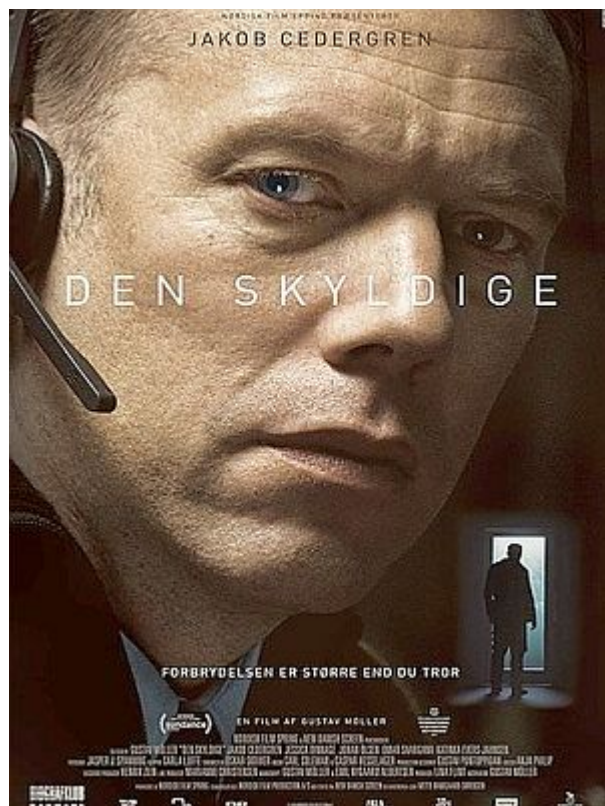

Månedens film * Juni 2018

Den skyldige

Knivskarpt filmhåndværk og det komplekse menneske

Af Astrid Skov-Jakobsen

Vi ved ikke så meget om den utilfredse, uniformklædte mand, der sidder duknakket ved sit skrivebord. Han ser træt og slidt ud. Hovedet dunker, og verden er imod ham – så meget står klart. Han vrisser af sine kollegaer og får himmelvendte øjne, hver gang endnu en af nattens fulderikker ringer til alarmcentralen.

Det er et sirligt iscenesat system. En person ringer 112. De stilles om til en politibetjent, der tager imod henvendelsen inde fra alarmcentralen. Betjenten forsøger så på bedste vis at få fat i navn og adresse og sender så politi, ambulance, eller hvad det nu skulle

være, ud i natten for at løse problemet. Og så ellers videre til det næste opkald. Ingen opfølgning, ingen konklusion, blot anonyme stemmer i natten, de fleste af dem berusede, og så en omstilling.

Asger, hedder den vrede politibetjent, der sidder og er muggen bag computerskærmen i **Den skyldige**. Han vækkes af sin vrисne døs i det øjeblik, den unge kvinde Iben ringer ind. Noget er helt galt. Iben er blevet bortført. Asger, desperat efter at være mere end en omstillingstelefon, sætter sig for at redde Iben, alt sammen indefra sit kontor, udelukkende bevæbnet med en telefon.

Præcis som Asger, er kameraet, og derved også publikum, bundet til alarmcentralens kontor. Vi ser aldrig Iben. Vi kan ikke andet end at lytte, danne billeder og reagere på de lyde og informationer, der siver igennem telefonrøret. Jakob Cedergren spiller med stor indfølelse hovedrollen som den fortvivlede Asger, der så gerne vil komme Iben til undsætning.

Asger er ikke nogen nem helt. Han er ikke synderlig sympatisk, og hans motivationer er mudrede. Han er et komplekst tredimensionelt menneske. Alt dette kommer til udtryk i intime nærbilleder af Asgers ansigt, hænder og mund, hvor en slet skjult dirrende vrede konstant pulserer lige under overfladen og tydeligt signalerer, at dette er en mand i krise. Han er blevet forvist fra sit aktive arbejde som gadebetjent til at være telefonpasser ved alarmcentralen og pines, i det øjeblik vi møder ham, under den nedværdigende kedsomhed, som han forbinder med tjansen. Hvad han lige præcis har gjort for at komme sådan i unåde hos Københavns Politi, ved vi ikke, men retten venter i morgen, og treo-tabletten summer insisterende i vandglasset.

Så snart Asger får farten af, at Iben befinder sig i en situation, der klart trumfer hudafskrabninger fra fulderikkens cykelstyrt, kaster han sig hovedkulds ind i sagen. Det er klart, at hans involvering i Ibens

skæbne ikke udelukkende bunder i en uselvsk medmenneskelig trang til at hjælpe, men måske i lige så høj grad i en desperation efter at udføre 'rigtigt politiarbejde', en trang til at bevise sit værd som betjent og som en distraktion fra morgendagens skæbnesvangre møde foran retten. Der er mange årsager til, at de to pinte sjæle, Asger og Iben, vikles ind i hinandens krise denne nat på alarmcentralens kontor.

Den skyldige er en knivskarp thriller, der på mesterlig vis bruger genrens greb til at forhøje spænding og skabe intensitet, så det knitrer. Den lægger bånd på sig selv og vender det til en styrke. Det kan forekomme besynderligt anti-filmisk at lave en film, hvor vi hører dramaet frem for at se det, men det egentlige drama i **Den skyldige** er ikke Ibens kidnapning eller hendes flugt. Dramaet eksisterer på et langt mere personligt og intimt plan. Alt overflødig er skraldet fra. Tilbage er blot Asger og Ibens medmenneskelige forbindelse over telefonen den skæbnesvangre nat.

Ibens flugt er ikke det væsentlige, det er derimod hendes kontakt til Asger, den måde hvorpå hendes stemme bryder igennem hans indebrændte vrede og fodrer på den selvsamme bitterhed i en sådan grad, at det påhviler personen Asger at tage et medansvar i Ibens videre skæbne, også selvom det er politibetjenten Asger strengt forbudt at involvere sig yderligere.

Manuskriptet er, som alle dele af filmen, minimalistisk og præcist håndværk. Hver en bevægelse af kameraet har et formål og viser os en ny side af Asger at kende. **Den skyldige** er karakterstudie forklædt som thriller. To knækkede sjæle mødes, genkender hinanden og bruger hinanden til at redde sig selv. Iben og Asger klamrer sig til hinanden i et forsøg på at holde hovedet over vand.

Den skyldige er enkel og skarp i sit udtryk, mens den dykker ned i det, der knaser og gør ondt ved at være menneske. Alt er sjældent, som det ser ud til at være – mennesker ligeså. Menneskets historier og motivationer er uforudsigelige og grumsede. "Du er et godt menneske, Asger," siger Iben på et tidspunkt til Asger med sikkerhed i stemmen, og her rammer hun lige ned i det, Asger har kæmpet med i løbet af hele filmen – hans berettigelse som helt og hans ret til mærkatet 'det gode menneske', når han både er temperamentsfuld, tvær og overilet, når hans motivationer ikke kun er uselviske, men blandet op med egne traumer, og når han er så fejlbarlig, som han er.

Filmfakta

Danmark 2018 – Instr.: Gustav Möller – Manus: Gustav Möller, Emil Nygaard Albertsen – Medv.: Jacob Cedergren, Jessica Dinnage, Omar Shargawi, Johan Olsen, Jacob Hauberg Lohmann, Katinka Evers-Jahnsen, Jeanette Lindbæk, Simon Bennebjerg, Laura Bro, Morten Suurballe – 85 min. – Biografpremiere d. 14/6 2018 – Udlejning/filmfotos: Nordisk Film – Tilladt for børn over 11 år

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=11576&area=3>

https://cinemaonline.dk/Anmeldelse/den_skyldige.10027.html

<http://www.kulturbunkeren.dk/den-skyldige/>